

Teden mednarodnega sodelovanja

Sejem Alpe-Adria je bil zasnovan pred 22 leti z željo razvijati dobre sosedske odnose v alpsko-jadranski regiji, oziroma poglobljati sodelovanje Gospodarske zbornice Slovenije in Privredne komore Hrvatske z zbornicami sosednjih dežel Italije in Avstrije. Ta vodilna misel je ob kompenzacijskem poslovanju tega sejma še vedno eden od stebrov te prireditve. Tako so se obmejne zbornice dogovorile za kompenzacijske posle v letošnjem letu, ki znašajo samo za Gospodarsko zbornico Slovenije 4,363 milijarde lir in 206 milijonov šilingov v vsako smer.

Iz dobro znanih gospodarskih razlogov je bilo letos nekaj manj tujih razstavljalcev na račun domačih, saj je od vseh 540 razstavljalcev iz 16 držav bilo kar 387 jugoslovanskih razstavljalcev. Dobro je bila zastopana tudi Šiška z Unionom in medvoškim Colorjem. Od tujih je bilo največ razstavljalcev iz sosedne Italije in Avstrije kakor tudi ZR Nemčije.

Sejem je poudarjal mednarodno sodelovanje Alpe-Adria s kolektivnimi razstavami Avstrije, San Marina, dežele Furlanije-Juljske krajine ter Benečije, ki so na sejmu imeli tudi svoje posebne dneve s tiskovnimi konferencami. Od prijateljskih mest Ljubljane pa so se predstavili Kardeljevo, Kavadarci, Reka, Celovec, Cleveland, Karl Marx Stadt ter Pesaro.

Z turistično ponudbo so se predstavili v salonu Turizem, šport in rekreacija razen Slovenije, Hrvatske, Makedonije, Srbije, Vojvodine in Sarajeva še Tunizija in Sousse ter turistične agencije Savaria Turist iz Madžarske in Incheba iz ČSSR. Tudi naše vodilne turistične agencije niso zostale.

Najbolj atraktivni del tega sejma je bil vsekakor Salon navtičke, ki je s svojimi plovili in opremo privab-

ljal tudi letos številne občudovalce. Ker je tudi hrana sestavni del navtičke in nasploh turizma, so ta del z različnimi pripomočki v pripravljanju hrane poimenovali v Salon Vse za dom.

Ob zavesti o koristnosti lastnega izpopolnjevanja na področju »Kaj lahko narediš sam« je ta tradicionalni del sejma v okviru skupne razstave »Človek in njegov prosti čas« iz leta v leto bolj založen z idejami, materiala za spretno roke in koristnimi nasveti. Pa tudi za zabavo je bilo dosti paše za oči in ušesa.

Posebnost letošnjega sejma je bila razstava »Maske v Sloveniji«, ki jo je priredil na pobudo Turistične zveze Slovenije Slovenski etnografski muzej. Namen te razstave je bil, da ob bogatstvu slovenskih tradicionalnih mask in pustnih šegah pokaže na možnosti, kako bi tudi te vključevali v našo turistično ponudbo.

Vsekakor spodbudno in dobrodošlo.

Mario L. Vilhar

S prevozi največ težav

27. marca smo tudi pri nas uvedli poletno računanje časa, kar pa ni spremenilo našega ritma življenja. Resda se včasih še spomnimo, koliko je »prava« ura, pa še to zgolj takrat, ko nam je to korist: na primer zvečer, ko kaj radi ugotovimo, da je »v resnici« uro manj, kot pa kažejo kazalci na uri.

Precej bolj težko pa smo se navadili na nov delovni čas, saj nam je prinesel precej več sprememb, na katere se počasi navajamo. Še največ težav je bilo — in jih je še — z avtobusnimi prevozi, saj večina zaposlenih sedaj začne delati med sedmo in osmo uro zjutraj. S strpnostjo, razumevanjem in učinkovitim ukrepanjem smo največje težave že odpravili, ne bi pa smelo biti nobenih ovir, da ne bi še preostale in se tako povsem prilagodili novemu delovnemu času.

Naša tokratna anketa, v kateri smo povprašali o prilagoditvi poletnemu in delovnemu času, je pokazala, da smo se kar dobro prilagodili na nov ritem življenja. Seveda pa moramo upoštevati, da je morda naključje, da smo povprašali ljudi, ki nimajo posebnih težav, zato ne moremo trditi, da so se vsi prilagodili s takšno lahkoto.

MIRAN PETAČ:
»Ker sem obrtnik, nimam nobenih težav s prilagoditvijo na nov delovni čas, saj delam pač takrat, ko mi ustreza. Poletni čas pa tako ni prinesel nobenih sprememb v ritem življenja.«

BOŠTJAN PODLOGAR:
»Ker se mi šola — hodim na ekonomsko srednjo šolo — začne že ob 7. uri zjutraj, imam še največ težav s prevozom. Avtobusi so zelo polni, tako da vožnja ni prijetna. Še posebej velika gneča je na nekaterih linijah, ker avtobusi vozijo neredno. Sicer pa nimam težav s prilagoditvijo na nov čas.«

ALEKSANDER ŽUPEVEC:
»Zame se ni nič spremenilo. Sem namreč šofer in moram na pot takrat, ko je to potrebno. Zame ura nič ne predstavlja, kajti svoje delo moram opraviti, tako da zaradi spremembe delovnega časa nimam nobenih težav, pa tudi uvedba poletnega časa me ni motila.«

MILI GRŽINIČ:
»Uvedba poletnega časa in nov delovni čas nista spremenila mojega življenja, saj v službo hodim peš ali z avtom, tako da nimam težav s prevozom na delo. Vse ostalo pa je tako po starem.«

Razstava kiparke Sonje Tavčar-Skaberne

Ženski akti in rože

(mlv) Tudi tokratna razstava v Donitu izpričuje, da se je razstavni prostor v tej naši medvoški tovarni do te mere priljubil članom tega delovnega kolektiva, da se razstave nizajo ena za drugo in je ta prostor vedno dobro obiskovan.

Tako je te dni razstavljala kiparka Sonja Tavčar-Skaberne, ki je pred kratkim imela svojo večjo razstavo v Kulturnem domu Španskih borcev. Značilnost te kiparke je njena nagnjenost predvsem drobnih plastiki — malim upodobitvam aktov najstnic v vseh mogočih telesnih gibih in opravilih vse do joge. To zanimanje je verjetno pri kiparki močno prisotno, ker je dolgoletni likovni pedagog osnovne šole. Zadnja leta upodablja tudi akte zrelih žensk, ki jim poskuša dati več vsebine. Zanima jo tudi cvetje, ki ga reliefno upodablja v žgani glini, ki je sicer njen najljubši material za oblikovanje. V svojih več kot dvajsetih letih ustvarjanja se je poskušala tudi v nekaj portretih, tudi moških.

Dr. Mirko Juteršek za njeno plastiko lepo pravi: »Občutje polnosti njene plastike, vabljuje za dotik, prijemanje, a hkrati vzbujajoči strah pred krhkostjo in omljivostjo.«

Ker so v Donitu redke kiparske razstave, je ta pričujoča bila zelo dobrodošla že zaradi svoje zanimive tematike, ki je v tako velikem številu razstavljenih del neobičajna, za Donitov razstavni prostor pa je bila malo preveč nabita.